

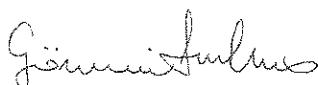
FELJEGYZÉS

AZ IMRE UTCA ELNEVEZÉSÉVEL KAPCSOLATBAN

Budapest Főváros védett utcaneveket tartalmazó listáján 1965 óta szerepel a IX. kerületi Imre utca. Az elnevezés idejeként az 1878-as év olvasható a listán. Az Imre utca legkorábbi szöveges említése 1869-ből származik (lásd a csatolmányban szereplő *A Hon* című lap 1869 novemberi 22. számának harmadik hasábjában szereplő *Pestváros csatornázása* című hírt). Az Imre utca elnevezésének eredetére vonatkozóan nem áll rendelkezésre minden kétséget kizáró forrás. Ugyan az 1986-ban a Városszépítő Egyesület kiadásában megjelent *Adalékok a Belső-Ferencváros történetéhez* című kiadványban Szent Imre herceget jelölik meg névadóként, korabeli térképeken és az 1869-től található forrásokban egészen napjainkig mindenhol az Imre utcanév olvasható. Kijelenthető tehát, hogy Imre herceg és az utcanév kapcsolata nem bizonyítható, csupán azt tudjuk, hogy utónevet visel az utca.

Tisztelettel,

Budapest, 2022. 11. 25.

Gönczi Ambrus
gyűjteményvezető
Ferencvárosi Helytörténeti Gyűjtemény

Ferencvárosi
Helytörténeti
Gyűjtemény

Köszönetét fejezi ki az állandóbizottság tagjainak, valamint aktívainak hosszú idő óta végzett munkájukért.

Határozat

69 A Tanács a közlekedési állandóbizottság munkájáról szóló jelentést elfogadja.

A napirend 4. tárgya:

BEJELENTÉSEK A) MEGEMLEKEZÉS A BUDAPESTI TANÁCSOK 15 ÉVE MŰKÖDŐ TAGJAI RÓL

Előadó: Fajkos Aladárné.

Határozat

A Tanács

70 a az előterjesztésben felsoroltaknak 1950. óta végzett eredményes tanácstagi munkájáért köszönetet mond és elismerését fejezi ki.

70 b utasítja elnökét, gondoskodjék a Tanács elismerését kifejező határozatának a Fővárosi Közlönyben való közzétételéről;

Határidő: december 31.

Felelős: Sarlós István.

70 c utasítja a fővárosi tanács tagok kerületi csoportjainak vezetőit, hogy a Fővárosi Tanács köszönetét és elismerését a 15 éve folyamatosan működő kerületi tanács tagoknak tolmácsolják;

Határidő: a legközelebbi kerületi tanácsülések.

Felelősök: a fővárosi tanács tagok kerületi csoportjainak vezetői.

71 elismerését fejezi ki az állandóbizottságok 15 éve működő aktivistáinak;

Felelősök: az ÁB-elnökök.

72 utasítja Végrehajtóbizottságát, hogy az 1950. óta vidéken és Budapesten folyamatosan működő tanács tagok nevét — a megemlékezés névsorának egészítésére — terjessze a Tanács elé.

Határidő: a Tanács januári ülése.

Felelős: Fajkos Aladárné.

B) VÁLASZ PETRÓ JÓZSEF TANÁCS TAG INTERPELLÁCIÓJÁRA

Előadó: Kelemen Lajos.

Határozat

73 A Tanács a választ tudomásul veszi.

C) ÖSSZEFÉRHETETLENSÉGI BIZOTTSÁG KIKÜLDÉSE

Előadó: Fajkos Aladárné.

Határozat

A Tanács

74 a Valter József, a fővárosi 287-es választókerület tanács tagja ellen érkezett összeférhetlenségi bejelentés megvizsgálására bizottságot küld ki;

b) a bizottság tagjaiul Berkó Gyula, Ernst Antalné, dr. Hardicsai Tibor, dr. Török László és dr. Székely Pál tanács tagokat jelöli ki;

c) utasítja az összeférhetlenséget vizsgáló bizottságot, hogy vizsgálatának eredményéről a januári tanácsülésen tegyen jelentést.

Határidő: a tanács 1966. januári ülése.

Felelős: a kiküldött bizottság elnöke.

D) OSZTÁLYVEZETŐ FELMENTÉSÉRŐL

Előadó: Kelemen Lajos.

Előadó bejelenti, hogy a Végrehajtóbizottság november 24-én tartott ülésén dr. Gyergyai Károlyt, az

egészségügyi osztály vezetőjét, osztályvezetői beosztásából felmentette.

Határozat

75 A Tanács a bejelentést tudomásul veszi.

Kelt a Fővárosi Tanács 1965. november 26.-i ülésén.

Kelemen Lajos s. k.

Fajkos Aladárné s. k.

a tanácsülés elnöke

a VB titkára

Jegyzőkönyvhiteljesítők:

Gallai Lajos s. k.

Gazdag László s. k.

A FŐVÁROSI TANÁCS VÉGREHAJTÓBIZOTTSÁGÁNAK 672/1965. SZ. HATÁROZATA A VÉDETTNEK MINŐSÍTETT UTCANEVEKRŐL

A Fővárosi Tanács Végrehajtóbizottsága 1965. november 24-én megtartott ülésén 672/1965. sz. határozatával a Budapesten szereplő azonos utcanevezések közül — A—J betűig bezárólag — a következőkben felsorolt utcák elnevezésének védettségét kimondotta azaz, hogy a védett utcanevek nem változtathatók meg.

Sorszám	UTCANEV:	Kerület melyben az utcanév védettnek tekintendő
1.	Állomás utca	X. ker.
2.	Angyal utca	IX.
3.	Apostol utca	II.
4.	Apród utca	I.
5.	Avar utca	I., XI.—XII. (egységes útszakasz)
6.	Balaton utca	V.
7.	Bécsi utca	V.
8.	Budafoki út	XI.
9.	Cinkotai út	XIV.
Megjegyzés: A XIV. ker. Cinkotai út változatlanul marad, a XVII. ker. elnevezést Cinkotai utcára kell változtatni.		
10.	Csalogány utca	I—II. (egységes útszakasz)
11.	Csarnok tér	IX.
12.	Csónak utca	I.
13.	Csömöri út	XIV.
Megjegyzés: A XVI. ker. Csömöri út elnevezést Csömöri utcára kell változtatni.		
14.	Dob utca	VII.
15.	Dohány utca	VII.
16.	Endre utca	X.
17.	Erzsébet utca	IV.
18.	Felszabadulás. tér	V.
19.	Fő utca	I—II. (egységes útszakasz)
20.	Galamb utca	XIV.
21.	Gyarmat utca	XIV.
22.	Hadnagy utca	I.
23.	Hajós utca	VI.
24.	Halász utca	I.
25.	Halom utca	X.
26.	Hernád utca	VII.
27.	Homok utca	VIII.
28.	Hős utca	VIII. és X. (egységes útszakasz)
29.	Ida utca	XIV.
30.	Imre utca	IX.
31.	Ipar utca	IX.
32.	Ipoly utca	XIII.
33.	István tér	IV.
34.	Jegenye utca	X.
35.	Jégverem utca	I.

Budapest, 1965. december 10.

osztálytanítónak sértő módon visszafelelni, vagy az engedelmességet megtagadni;

b) ellenben az osztálytanítók, ha magokat sértve, avagy az oktatás érdekét veszélyeztetve látják, ez iránti elterjesztéseiket s panaszukat az illető hatóságnál megtenni nemcsak jogosítva, de kötelezve is vannak.

Ajánlom önöknek a fegyelmet, az összetartást, s azon testületi szellemet, mely nélkül sem a tanítói testület tekintélyét kellőleg fenn nem tarthatnák, sem a népnevelés nagy érdekét sikeresen elő nem mozdíthatnák. Kelt Pesten, 1869. évi oct. hó 24-dikén. Zichy Antal m. k. budapesti tanfelügyelő.

Határszabályozás Erdélyben.

(Vége.)

Ez ügyben a magyar kormány részéről Beldy Gergely aranyoszegyi főkirálybíró, Hüta Károly sorhadi őrnagy és Biltz pénzügyi titkár voltak kiküldve; az oláh kormány részéről: Negri Konstantin, Donics és Pankovics biztosok.

E bizottságok a helyszínére szept. 18-án szállottak ki, hol őket a zágoni birtokosság részéről egy kiküldött bizottság fogadta.

E bizottság felette elbámult és megütközött azon, hogy Beldy Gergely kormánybiztos az egész dologra nézve még csak akkor kért felvilágosítást.

Zágon birtokossága az erre vonatkozó adatokat annak idejében mind megküldte a kormányhoz; és valóban felette furcsa az, hogy ez adatok helyett Beldy kormánybiztos csupán egy nemzetközi szerződést mutatott fel, mely a 11. május 1792-ben a német udvar és a török porta közt eszközölt határkijárást állapította meg, mely határjárásnak célja az volt, hogy a sisszovi békével a lefolyt török háború által zavarba jött országos határt az 1788-iki állapotra visszavezesse.

Ezen okiratot a zágoni bizottságnak eredetiben mutatták be. A bizottság ott helyben megtette annak érvényessége ellen kifogásait, melyek a birtokossági gyűlésnek okt. 24-én kelt ama jegyzőkönyvében láthatók, hol a bizottság eljárásáról jelentést tett. Az ellenvetések következők:

Ez okiratot valódinak el nem ismertük, mert összehasonlítva az azon látható névalíráásokat, az irat szövegéből kitűnik, hogy a szám 28, az 1792-iki évi augusztus havában, és a névalírások nem az okirat keltének idejében történtek; s a két névalírás Stojánich és Kalliáni feltűnőleg annyira hasonlít egymáshoz, hogy azt lehet mondani mindkét nevet egy kéz írta; végre két fekete magánpecsét van az okiraton, mely szintén újabbkori pecsételésre mutat.

Bizottságunk ezen aggodalmait mindenki, aki ez okiratot megtekinthetné, kétségkívül osztaná és táplálná mint mi, mindaddig, míg az ellenkezőről meg nem győződünk, s fel nem világosítottunk a feltűnően szembeálló ellentétekről.

Azokban feltéve az esetet, hogy ezen okirat valódisága begyőzöttetnek, akkor is közjogi törvényeink szempontjából merőben törvenytelen és semmis.

ismerte azt el; mutatják a saját általa hivatalosan kiadott térképek az 1853-ik évben a helyszínén hivatalosan felvett jegyzőkönyv és mutatja azon tény, hogy saját maga adóztatta meg a most oláhországi területnek elismerni kívánt területet.

Ezen határleírási okirat azt tartja, hogy célja a határokat az 1788-iki évi állapotra visszavezetni már pedig mi bizonyítottuk, hogy a most kérdésbe hozott erdős területet, az 1784-iki évben Zágon közbirtokossága bírta, még pedig bírta mint székely s nem mint oláh birtokossága.

A határ e vonalon a lefolyt török háború által meg nem zavartatott: nem lehet tehát azt állítani, hogy a határt itt az 1788-iki állapotra kellett visszavezetni, mert ezen időszakot megelőzőleg birtokosa volt már ezen havasoknak Zágon közbirtokossága Erdélyben és nem Oláhországban: a miből ismét önként következik, hogy az esetben, ha ezen okmányok nemzetközi jelleget lehetne tulajdonítani, akkor is hibás, miért is ki a helyreigazítását jogosan követelhetjük.

Mielőtt azonban a birtokosság bizottsága a fentebbi ellenvetéseket megtette volna, szolgált Beldy urnak és így a két bizottságnak felvilágosításokkal és kifogás alá nem eső adatokkal arra nézve, hogy a Nagy- és Kis Botha havas csakugyan magyar terület és Zágon elvitathatlan birtoka, be egészen a Herczegpatakáig, s hol ez a Bodzavizébe szakad, onnan fel a Döngökőig. Felhozta a bizottság, hogy Zágon a havasokat háborítatlanul bírta és használta és időktől fogva, de kivált 1784-től kezdve elvitathatatlanul jogon, — egész a közelebbi önkényuralom korszakáig, midőn az oláh kormány felhasználva az alkalmat az őrházat a patakot erről állította fel, s midőn 68-ban Baltini nu (Tihoro havas birtokosa) a Herczegpatakán állépvén a Bothában fát vágatott. Bebizonyította a küldöttség, hogy Zágon birtokossága csaknem egy évszázadon keresztül senki által sem háborítatott birtokában; — s hogy Baltinianu csak Tihoro havasáról rendelkezett a 68-iki kísérletig: ezt Baltinianu oláh birtokos által kiállított haszonbéri szerződésekkel igazolták.

Bebizonyították: hogy a Herczegpataka a Tihoro és Botha havasok közt nem mint magánbirtokok, — hanem mint a magyar korona területe és Oláhország közt elvonuló országos határ ismertetett el és időktől fogva; bebizonyították, hogy a 48 előtt szolgált székelyek határon szolgálatokat e patak jobb partja mentén végeztek; bebizonyították, hogy a 32-ik határtábla a Bodza és Herczegpataka összeszakadásánál állott; bebizonyították, hogy 53-ban az oláh és csztrák kormány küldöttei a Herczegpatakát ismerték el az ország határaként; bebizonyították, hogy 50-től kezdve Zágon fizette a havasok után a roppant adót — 67-ig a cs. k. azután a magyaroknak.

Ezek után csakugyan meggyőződhetett volna Beldy ur és társai, hogy a kérdéses terület Magyarországhoz tartozik, s Zágon birtokát képezi.

Hanem Beldy ur már a fejébe vette volt az 1792-iki érvénytelen nemzetközi szerződést, és a más oldalról felsorolt hiteles adatokat nem bírta számba venni.

Midőn a fentebbi körülményeket a zágoniak

birtokossági birtokát a jövőben használni.

Legalább meg Beldy kormánybiztos miszerint ő méltóan jöjjön tisztába a

— Pestvárosi költségvetésbe a legvételtek föl

Belvárosi adóztatása 5992 forint, hatása 5992 forint, ház előtti csatorna és molnárutóza 1000 forint, a külső utca thoryutóza és Tihoro felső dunnasoron torna 2681 forint, torna 7082 forint, téki épület előtt 1000 forint, a háromdőlőldéig 15,378 forint, pesi és aréna utca 1000 forint, a gyár és a rózsautcajai a 5735 forint, a zug a király és János mezőutcajai a terület 1000 forint, a dobányutca: kerepesi uti a vé a váci ut sarkán és háromdob utca 1000 forint, a romdob utcajai a közt 32,893 forint, a parasztvásárt 50,000 forint, a tör 6027 forint, a pra közt 11,589 forint, 14,672 forint, a ncajai és borjutéri list utcajai 2444 forint, nagy fuvarok utcajai 7718 forint, kedő utcajai 812 forint, zsák utcajai a bányán a győm jászberényi utig 1000 forint, tehén utca közt 6066 forint, utcajai 2998 forint, a közt 8498 forint, virág utca közt mető és tölvi utca 22,451 forint, főn 10,791 forint, páv utcajai a két nyul forint, a Fuchs 1 forint, temető utca 5171 forint. — csatornákra köv az 1315 folyó ől soron a Széchenyi háromsziv és aréva 1870 re melyből 1870 re 69-ben el nem k